

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. D. Antonini Diana Panormitani, Cler. Reg. & S. Officij
in Regno Sicil. Consultoris, Practicæ Resolutiones
Lectissimorum Casuum**

Diana, Antonino

Antverpiæ, 1645

Bellum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41753

Turrian. & Molfesius p. 2. tr. 15. ref. 55. & in Addit. 3. p. ref. 2.

3 Non potest Episcopus instituere diem festum alicuius Beati nondum canonizati. Sanchez & alij 3. quamuis contrarium docent Suarez & Fagundes. Neque etiam licet talem, Beatum inuocare in publicis Litiis. Portel & Castellin. Neque eius imaginem depingere cum radiis, vel diademate. Bellarmin. & alij 3. p. 3. tr. 5. ref. 9.

4 Consuetudo per sortes eligendi Santos tutelares, illicita est, melius ex ratione eliguntur. La Torre. p. 5. tr. 14. ref. 9.

Bellum.

1 **P**otestas indicendi belli est penes eos solos, qui non habent superiorem in ciuilibus, & criminalibus. Potest tamen consuetudo etiam alijs eam potestatem conferre: imò & interdum ipsa necessitas. Molin. & alij 2. p. 6. tr. 4. ref. 1.

2 Non potest dari bellum ex vtraque parte iustum, etsi ab vtraque parte iuste non peccetur propter ignorantiam. Valent. & alij 4. *ibid.* ref. 24. Quando autem sunt vtriusque rationes probabiles, posse Regem suscipere bellum cō-

tra alterum Regem qui est in possessione, negat Vasq. & alij 2. Affirmat Sanchez. *p. 2. tr. 13. ref. 8.*

3 Quamdiu dubitatur de iustitiâ belli, probabile est milites posse bellare; possunt enim præsumere pro principe. (Sallas & Nauarra.) Sed probabilius est, id licere solis subditis Principis, sub quibus comprehenduntur, non soli indigenæ, sed omnes qui ante suscitationem illius belli, continuis stipendiis sub illo militabant. Sanchez, Molin. & alij 6. *p. 4. tract. 3. ref. 7. & p. 6. tr. 4. ref. 9.*

4 Intentio Principis bona, vel mala non facit ad iustitiam belli. Coninck, & alij 7. *p. 6. tr. 4. ref. 4.*

5 Hæreticis bellum potest inferri ob solam hæresim. Reginald. Imò & barbaris ob barbariem ineptam ad politiam: nam talis coactio in eorum cedit utilitatem. Hurtad. & Lorca. *ibid. ref. 19 & 3.*

6 Ob solam infidelitatem non potest inferri bellum infidelibus, etiam ex licentia Papæ: potest autem si prædicatores fidei nolint admittere, vel liberum ijs transitum in alias prouincias negent. Molin. & alij. Imò possunt ij cum præsidio militari induci, & arces
pro

pro eorum securitate in finibus extrui.
Suar. & Solorzan. *ibid. ref. 15. & 17.*

7 Si apud infideles sit vsus humanæ
carnis, immolatio innocentium, aut
similia, possunt propter ea sola debel-
lari, etsi nulli ipsorum auxilium implo-
rent. Molin. & alij 3. Imò ob solam ido-
latriam, & violationem iuris naturæ
id permittūt quidam. Syluest. & alij 10.
ibid. ref. 16.

8 Probabilie est Principem, ex cuius
consensu vasallus alteri Principi grauē
intulit iniuriam, iustè bello impeti, si
vasallum ad necem tradere recuset,
quantumuis aliam omnem offerat sa-
tisfactionem. Molin. & alij 2. sed con-
trarium est verius. Coninck. *ibid. ref. 6.*

9 An iusta sit causa belli inferendi, si
quis Princeps exteris omnibus prohi-
beat negotiationem, peregrinationem,
&c. per suum regnum, ex eo quòd hæc
iure gentium videantur concessa? qui-
dam aiunt, (Victoria & Lorca.) Sed alij
communiùs negant. Molin. & alij 3.
Non est tamen iusta belli causa si trā-
situs negetur militibus armatis: nam
fere semper ab his periculum timeri
potest. Coninck & Castrop. *p. 4. tract. 4.
ref. 74. & p. 6. tract. 4. resol. 5.*

10 Etsi iusta sit belli causa, si tamen inde grauiora damna imminent propriæ reipub. quam sit spes victoriæ, iniuste inferetur. debet ergo iniuria ob quam inferitur esse maior, quàm dāna quæ solet bellum adferre. Molin. & alij. *p. 6. tr. 4. ref. 7.*

11 Post bellum inchoatum si debita offeratur satisfactio, tenetur Princeps à bello cessare, quoties agitur de recuperatione alicuius possessionis; non autem quando agitur de vindicandâ iniuriâ, quia cum hæc mereatur pœnam belli, eam relaxare solius est misericordie, non iustitiæ. Lorca. Quidam tamen absolute negant. Caietan. & alij 3. alij affirmant. Suar. & alij 6. *ibid. ref. 8.*

12 Bellum committere in die festo etiam citra necessitatem, modò Missa audiatur, nullum est peccatum. Granad. *p. 4. tr. 4. ref. 229. & p. 6. tr. 4. ref. 32.*

13 Clericis iure saltem positiuo militia grauius est prohibita: vnde non licet Episcopis, duces esse exercitus. Clerici tamen in minoribus, etiam beneficiati, non peccant mortaliter etiam si propriâ manu pugnent, si beneficium non postulet residentiam, & nihil officij omitant. Si tamen occidendo fiant

irre-

irregulares, tenentur beneficium resignare, vel dispensationem impetrare. Laym. & alij 2. Similiter nec Religiosi laici per hoc peccant mortaliter, grauius tamen quàm Clerici beneficiati. excipe hinc quoties id necessarium est ad defensionem vel sui, vel innocentis, vel Ciuitatis aut nauis, vel etiam ad consecutionem iustæ victoriæ, ex qua salus Ecclesiæ, vel Reipub. multum pendet. quæ vix locum habent in bello offensiuo. Molin. & alij. Et in his casibus non fiunt irregulares. Hurtad. Idem est si pugnent ex licentiâ Sum. Pontificis. Molin. & Couarr. p. 6. tract. 4. ref. 33. 34. 35. & 38.

14 Possunt Clerici ad iuuandos in spiritalibus milites bello interesse sine vilius licentiâ. Coninck. & Castrop. Tuncque possunt hostium spolia arripere, sicut ceteri, nisi contraria esset voluntas Ducis exercitus. Molin. & Lzyman. Imò possunt id facere, etsi contra prohibitionem Ecclesiæ bello interessent. Lorca. *ibid.* ref. 36. 37. & 40.

15 Peccant Duces & restituere tenentur. 1. Si pauciores habent milites quam quos exhibent in solutione stipendij. 2. si necessaria ad bellum præparent aut

vitiosa. v. g. cibum, aut in minori quantitate quàm tenentur. 3. si in transitu per patriam accipiant pecuniam ne aliquò veniant, etiam cum libera eis permiffa est electio. Mol. & alij. *ib. r. 27.*

17 In bello licet vti stratagematis, & infidiis: fides tamen semper seruanda, nisi vel coactus eam dediffes, vel in graue detrimentum cederet Reipub. aut religionis, aut si hostis eam non seruaret. Castrop. & alij. *ibid. ref. 10.*

16 Etsi tota aliquando ciuitas diripienda possit concedi, tenentur tamen duces impedire scelera quæ eâ occasione communiter perpetrantur. Molin. & alij. *ibid. ref. 21.*

18 Innocentes posse redigi in seruitutem docent Molin. & alij 4. etsi contra satis probabiliter sentiant Lorea & Hurtad. Quod si deuastentur eorum bona ad hostilem Rempub. non pertinentia, debent postea restitui, tametsi ex eorum occupatione locupletior non euaseris. Lorea & Castrop. Etsi autem aliquando indirectè ipsi possint occidi, videndum tamen, an finis belli preponderet eorum morti & damnis aliis inferendis: non enim semper potes tuam vtilitatem cum damno aliorum grauiffi-

nissimo quærere. Valent. & alij 3. *ibid.*
ref. 13. 12. & 11.

19 Bona mobilia quæ milites ab ho-
 stibus antea iniuste capta, recuperant,
 fiunt ipsorum, saltem si iam erant vel
 ad loca tuta deportata, vel per 24. ho-
 ras possessa. Hurtad. & alij. Qui verò
 emptione, aut simili modo ea recupe-
 rant, tenentur restituere, recepto tamē
 pretio, quoties Domino non erat spes
 aliter recuperandi Coninck. *ibid. ref. 23.*

21 Obsides in bello dati, nisi sint no-
 centes, occidi non possunt, etiam si ho-
 stes fidem non seruent. Molin & alij 4.
 Nec audiendus est contra sentiens Fil-
 liuc. *ibid. ref. 20.*

20 Capti in bello etiam iusto, utcum-
 que à Dominis tractentur, licite possunt
 fugere, animo redeundi ad suos, nisi
 fidem dederint non fugiendi. Less &
 alij 3. Capti autem in bello inter Chri-
 stianos, etsi non fiant mancipia, licite
 tamen detinentur donec lytrum sol-
 uant. Hurtad. & alij 7. *ibid. ref. 14.*

22 Repressalia licita sunt his conditio-
 nibus. 1. vt manifestè constet ciues al-
 terius reipub fecisse iniuriam. 2. vt illo-
 rum superiores rogari recusent facere
 iustitiam. 3. vt constet eos culpabiliter

id recusare. 4. vt supremus Princeps reipub læsæ causa cognita concedat facultatem capiendi repressalia. 5. vt non inferatur plus damni, quàm necesse sit ad iustam satisfactionem. 6. vt non cōcedantur in personas Ecclesiasticas. Molin. & alij 18. *ibid. ref. 72.*

Beneficium.

Licet ex privilegio concedi possit per Papam collatio beneficiorum Principi laico: nullâ tamen consuetudine, aut præscriptione etiam immemorabili, acquiri potest. Tuschus & alij p. 3. *tr. 1. ref. 65.*

2 Cardinales quando sunt in Vrbe, habent potestatem conferendi beneficia in suis titulis. Barbos. & alij 4. Itē recipiendi resignationes beneficiorum in illis existentium. Paris. Eorum verò familiarium beneficia per obitum vacantia non conferuntur etiam à Papa, sine consensu Cardinalis patroni. Barbos. & alij 3. p. 5. *tr. 2. ref. 13. 14. & 41.*

3 Cardinales possunt conferre beneficia episcopatum resignatorum, quamdiu resignatarius nondum adiuit possessionem: aut antè quàm ipsi possessionem habeant episcopatum ad quos assumpti sunt; quia Episcopus electus potest